RELIGIÓ

Daniel Palau

BISBE DE LLEIDA

"No podem acceptar plantejaments simplistes en immigració"

ROGER PALÓS
BARCELONA

XAVIER BERTRAL

Més d'un any després del seu nomenament com a bisbe de Lleida, Daniel Palau, que també és el responsable del secretariat de mitjans de la Conferència Episcopal Tarraconense, atén l'ARA.

Quin ha estat l'impacte de la visita del Papa?
Ha estat molt engrescador per reconsiderar tota la dimensió del diàleg amb el món contemporani. Hem pogut veure com es va configurant, després d'un any de pontificat, un nou lideratge mundial i que allò que proposa toca de peus a terra i ens ajuda a tots a continuar avançant.

Quin missatge deixa?
El que fa referència a la importància de la dignitat de la vida humana. Ha volgut destacar que tota persona, vingui d'on vingui, sigui quina sigui la seva història, té una dignitat.

Una de les capes de la dignitat que més ha citat ha estat la immigració. Què en pensa de la crítica a la UE i el pacte d'immigració?
El Papa parlava a tot Europa. Tots aquells que abandonen els seus països són vides que han de ser acollides, respectades. No podem mercadejar amb la vida de ningú ni sotmetre a esclavatge cap persona. No podem oblidar que també molts dels nostres joves han hagut de traspassar fronteres. Totes les polítiques i accions pastorals que s'han de fer són per acollir, dignificar, respectar i fer aquest miracle de la integració. La integració ens demana a tots un exercici sublim d'humilitat i de convicció que és possible viure com a germans.

Vostè què sent quan hi ha partits com Vox i Aliança Catalana que defensen el llegat del cristianisme, però que estan en contra del missatge de l'Església sobre la immigració?
Desconec la posició d'algunes propostes d'alguns grups, però em penso que al que ens convida Jesús sobretot és a poder-nos mirar als ulls i a poder-nos entendre com a germans. No s'hi val posar-nos etiquetes sense haver entrat en diàleg; alguns s'aprofiten d'aquestes primeres impressions per traspassar a altres missatges de duresa i radicalitat.

El Papa fins i tot va dir que un no pot pregar i negar la mà a l'immigrant.
És allò que denunciava Jesús, el gran pecat de la hipocresia, dir una cosa i fer-ne una altra. No podem acceptar plantejaments simplistes que ens facin afrontar la vida en categories de superior, inferior, bo, dolent.

¿Hi ha un ressorgiment de la fe en una part dels joves?
Els joves, mancats d'autenticitat en certes propostes, cerquen aquesta felicitat i el desig de descobrir quelcom autèntic allà on trobem algú que ens estima sense jutjar, com Jesús.

És significatiu l'augment de joves?
Amb això em mostro una mica més prudent. Potser només és flor d'un dia, però espero i crec que no ho serà. Però necessito una mica més de temps per poder-ho valorar.

El Papa també va abordar la pederàstia, amb més d'un miler de clergues denunciats a Espanya. S'està abordant bé aquesta qüestió?
Hi ha una voluntat ferma d'escoltar, d'acollir, d'indagar efectivament la veritat de tot, de posar-nos sempre al costat de les víctimes i de reparar i fer justícia, i de prevenir. L'Església ha tingut sempre una vocació de servei i en allò que hagi perjudicat i hagi fet malament, ha de demanar perdó.

> "Per ser bisbe, la llengua és important, però ho és molt més l'entrega"

Lleó XIV ha fet nomenaments importants de dones en dicasteris [ministeris vaticans]. ¿Veurem aviat una dona oficiant missa?
Aquí la qüestió no és oficiar, aquest camí està teològicament limitat i totalment resolt pel papa Joan Pau II, sinó que aquí es tracta que tots som corresponsables en la missió i aspirem a fer que la presència de la dona no sigui una quota, sinó que sigui realment de corresponsabilitat. La corresponsabilitat baptismal ens iguala a tots en la diferència.

I la qüestió dels diaques [ordenats que ajuden els preveres i bisbes, sense ser capellans]?
Aquesta qüestió és objecte d'estudi en el sínode. Però de cap de les maneres suposarà un trencament del do de la comunió a l'Església.

Hi ha risc de trencament?
Hi ha molts riscos, però hi ha moltes més possibilitats per seguir creixent.

En la visita del Papa, la qüestió de la llengua va ser rellevant. ¿El Papa ha entès la realitat nacional catalana?
El Papa ha fet un esforç excel·lent i jo crec que no es pot demanar més. D'aquí a copsar la identitat o la idiosincràsia d'un poble... A grans pinzellades segur que sí.

La realitat nacional queda recollida en el document dels bisbes catalans *Arrels Cristianes a Catalunya*, del 1985. Per això li pregunto si ha entès la realitat nacional.
Sí, segur que sí, no ho dubto.

Vostè i altres bisbes catalans van defensar l'ús del català en el viatge apostòlic. Quin paper van tenir perquè la Santa Seu ho comprengués?
Vam expressar un pensament, i entre germans es fa sempre el que es pot per trobar una manera en què tots ens sentim inclosos i escoltats.

Ara hi ha relleus clau per abordar, com el de l'arquebisbe de Barcelona. Quan creu que es produirà? És vigent el lema *Volem bisbes catalans*?
En desconec absolutament la temporalització. Volem bisbes sants: si són catalans, bé; i si són sants, millor.

Que parlin català? De moment el parlen, però no tots són catalans.
La llengua és important, òbviament. Però és molt més important la disponibilitat, l'entrega.

Què fa l'Església pel català? També hi ha un auge de preveres forasters.
Una llengua no s'aprèn de cop i volta, però ens mantenim ferms en la necessitat i la importància que les nostres celebracions litúrgiques siguin en català i que sigui la nostra llengua vehicular. Per tant, hem de tenir una capacitat pedagògica excel·lent.

¿Seria desitjable una Conferència Episcopal Catalana?
La coordinació entre els bisbats ja la tenim, però no de manera jurídica, i estem vinculats a la Conferència Episcopal Espanyola, on ens trobem molt ben acollits i en un procés de treball pastoral molt significatiu.

No hi tanca la porta?
Ara el que volem és que la vida pastoral no quedi ofegada per més estructures.

Una de les problemàtiques socials és la crisi de l'habitatge i l'Església catalana va signar un acord amb el Govern per col·laborar en la cessió de béns immobles. Està funcionant?
Ens preocupa molt que els joves i les famílies puguin tenir llocs on poder tirar endavant la seva vida. Per part nostra, hem fet tot el que ha estat a les nostres mans, i desitgem que tot sigui el més fluid i immediat possible.